

Rapport

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat de gemeente Apeldoorn haar verzoek om ambtshalve vermindering van de WOZ-aanslagen over de jaren 2001 tot en met 2004 ten onrechte heeft afgewezen.

Beoordeling

1. Verzoeksters partner diende op 2 maart 2006 bij de gemeente Apeldoorn een bezwaarschrift in tegen de waardebeschikking voor de onroerende zaakbelasting (OZB) van 28 februari 2006, omdat het pand in kwestie zijns inziens ten onrechte was aangemerkt als een "niet-woning". De heffingsambtenaar van de gemeente verklaarde het bezwaar eind 2008 gegrond, omdat na onderzoek bleek dat het pand in hoofdzaak als woning moest worden aangemerkt. Deze beslissing leidde tot een vermindering van de aanslag OZB over 2006, omdat het belastingtarief voor een woning lager is dan voor een "niet-woning". De aanslag OZB voor 2005 is om dezelfde reden eveneens verminderd.
2. Verzoekster leidde uit de beslissing op het bezwaar af, dat ook over de jaren 2001 tot en met 2004 teveel OZB was betaald. Daarom verzocht zij de gemeente op 17 februari 2009 om die aanslagen over 2001 - 2004 ambtshalve te verminderen. De heffingsambtenaar wees dat verzoek op 24 februari 2009 af, omdat de termijnen voor het maken van bezwaar tegen die aanslagen al jarenlang waren verstreken, en het vast beleid van de gemeente is, dat voor het ambtshalve aanpassen van een aanslag tot maximaal drie jaar terug wordt gegaan.
3. In de Algemene wet inzake rijksbelastingen (artikel 65) is onder meer bepaald dat een onjuiste belastingaanslag ambtshalve kan worden verminderd. Het college van burgemeester en wethouders van Apeldoorn heeft voor een ambtshalve vermindering van gemeentelijke belastingen beleidsregels vastgesteld. Zo kan een vermindering worden verleend in het geval dat blijkt dat een aanslag te hoog is vastgesteld en bij afweging van belangen het niet redelijk is om die aanslag te handhaven. Een eventuele vermindering wordt alleen verleend, als de wettelijke termijn van drie jaar waarbinnen nog een aanslag mag worden opgelegd nog niet is verstreken.
4. Verzoekster legde de kwestie in eerste instantie voor aan de belastingkamer van de rechtbank omdat de gemeente had gewezen op de mogelijkheid van beroep. De rechter oordeelde dat volgens vaste rechtspraak tegen een beslissing op een verzoek om ambtshalve vermindering geen bezwaarmogelijkheid openstaat en dus ook geen beroep mogelijk is.
5. Verzoekster wendde zich vervolgens tot de Nationale ombudsman, die besloot een onderzoek in te stellen. In verband daarmee is het college van burgemeester en wethouders van Apeldoorn een aantal vragen over de kwestie voorgelegd.

Het college reageerde met onder meer het volgende.

- In de bezwaarprocedure was alleen de aanslag over 2006 in het geding zodat er geen aanleiding was tot vermindering van aanslagen over vorige jaren. In 2008 is echter de aanslag over 2005 ook gecorrigeerd, omdat die evenals de aanslag voor 2006 was gebaseerd op de waardebeschikking voor 2005 en 2006. De aanslagen over 2001 tot en met 2004 zijn gebaseerd op de waardebeschikking van 31 maart 2001.

- Het college verklaarde zich bereid om in dit bijzondere geval de eigen beleidsregels voor een ambtshalve vermindering hier naar analogie toe te passen. Dat betekent dat in dit geval tot drie jaar vóór het indienen van het bezwaarschrift in 2006 ambtshalve vermindering kan worden verleend. Omdat voor het jaar 2005 al is gecorrigeerd, resteren nog de jaren 2003 en 2004 waarvoor een ambtshalve vermindering kan worden verleend.

Beoordeling

6. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat overheidsinstanties de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

De eis van een niet onredelijke uitkomst van de belangenafweging impliceert dat bestuursorganen een zekere mate van beleids- en beoordelingsvrijheid kan worden gelaten.

7. Degene die het niet eens is met een aan hem opgelegde belastingaanslag heeft de mogelijkheid om een bezwaarschrift in te dienen. De beslissing op een bezwaarschrift kan weer ter beoordeling aan de belastingrechter worden voorgelegd. De mogelijkheid om bezwaar te maken of in beroep te komen is gebonden aan een uiterste termijn. Een na het verstrijken van die termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift wordt in de regel niet meer inhoudelijk behandeld.

8. Verzoeksters partner heeft tijdig een bezwaarschrift ingediend tegen de waardebeschikking die de waarde van zijn pand betreft voor de heffing van OZB over 2006. De beslissing op dat bezwaar leidde tot een vermindering van de daarop gebaseerde aanslag over 2006. De aanslag OZB over 2005, die eveneens was gebaseerd op die waardebeschikking, is ook verminderd.

9. Verzoekster diende begin 2009 een verzoek om ambtshalve vermindering in voor de aanslagen OZB voor de jaren 2001 - 2004. De heffingsambtenaar van de gemeente Apeldoorn wees dat verzoek af, omdat volgens vast beleid geen ambtshalve vermindering wordt verleend voor aanslagen waarvoor de wettelijke termijn van drie jaar voor het opleggen van een aanslag al is verstreken bij de ontvangst van het verzoek om vermindering. Op de motivering van deze beslissing valt niets af te dingen. De heffingsambtenaar heeft dan ook in redelijkheid kunnen besluiten het verzoek af te wijzen.

De onderzochte gedraging is in zoverre behoorlijk.

10. Wat betreft de eind 2008 genomen beslissing tot vermindering van de aanslag over 2005 wordt nog opgemerkt, dat toen ook aan de orde had kunnen komen of de aanslagen over 2003 en 2004 ambtshalve dienden ter worden verminderd. Immers op het moment dat verzoeksters partner zijn bezwaarschrift van 2 maart 2006 indiende was de termijn van drie jaar voor het opleggen van een aanslag voor de jaren 2003 en 2004 nog niet verstreken.

Het college stelde zich op het standpunt dat dit bezwaarschrift betrekking had op de waardebeschikking voor 2006. Die waardebeschikking gold ook voor 2005 en de aanslag over 2005 is dus ook als onjuist aangemerkt en verminderd. De aanslagen over de voorgaande jaren zijn gebaseerd op de waardebeschikking van 31 maart 2001, waartegen geen bezwaar is gemaakt, zodat deze beschikking onherroepelijk is komen vast te staan. Voor de conclusie dat de op die waardebeschikking gebaseerde aanslagen eveneens onjuist zouden zijn, en daarom ambtshalve dienden te worden verminderd, bestaat dus geen grond.

Hoewel daartoe strikt genomen geen grond bestond, heeft het college van burgemeester en wethouders tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman alsnog besloten om naar analogie van zijn beleid met betrekking tot een ambtshalve vermindering van een onjuiste aanslag - uitgaande van de datum van indiening van het bezwaarschrift - in dit bijzondere geval toch de aanslagen voer 2003 en 2004 ambtshalve te verminderen. De Nationale ombudsman heeft hiervan met instemming kennis genomen. Een verder gaande coulance behoeft in redelijkheid van het college niet te worden verwacht.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Apeldoorn is niet gegrond.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond